

СПОГОДБА МЕЖДУ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И МОНГОЛИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ И ИМУЩЕСТВОТО

Ратифицирана със закон, приет от 38-то НС на 7.03.2001 г. - ДВ, бр. 26 от 20.03.2001 г., обн., ДВ, бр. 63 от 15.07.2003 г., в сила от 17.02.2003 г.

Република България и Монголия,
желаейки да сключат спогодба за избягване на двойното данъчно облагане на доходите и имуществото,
се договориха, както следва:

Глава I ПРИЛОЖНО ПОЛЕ НА СПОГОДБАТА

Член 1

Лица, спрямо които се прилага спогодбата

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2

Данъци, за които се прилага спогодбата

1. Тази спогодба се прилага за данъци върху доходите и имуществото, налагани от страна на всяка договаряща държава или на нейни органи на местна власт, независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху доходите и имуществото се считат всички данъци върху общия доход, върху съвкупното имущество или върху отделни елементи на доходите или имуществото, включително данъците върху приходи от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество и данъците върху общата сума на надниците и заплатите, изплащани от предприятията, както и данъците върху прираста на имуществото.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага тази спогодба, са по-конкретно:

а) за България:

1. данъкът върху общия доход;
2. данъкът върху печалбата;
3. данъкът върху сградите
(по-нататък наричани "български данък");

б) за Монголия:

1. данъкът върху дохода на физическите лица;
2. корпоративният данък върху дохода (по-нататък наричани "монголски данък").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички подобни по естеството си данъци, които са въведени след датата на подписване на спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци, посочени в ал. 3. Компетентните органи на договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

Глава II ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 3

Общи определения

1. По смисъла на тази спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават България или Монголия според изискванията на контекста;

б) терминът "България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, а така също континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

в) терминът "Монголия", когато е употребен в географски смисъл, означава територията на Монголия и всяко пространство, по отношение на което са в сила данъчните закони на Монголия, доколкото Монголия упражнява в това пространство суверенни права за експлоатация на природни ресурси в съответствие с международното право;

г) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

д) терминът "дружество" означава юридическо лице или всяка общност, която се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;

е) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

ж) терминът "национално лице" означава:

1. всяко физическо лице, притежаващо гражданство на едната договаряща държава;

2. всяко юридическо лице, гражданско дружество или асоциация, чийто статут се основава на законите в една от договарящите държави;

з) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб, самолет, железопътно или шосейно транспортно средство, извършван от предприятие на едната договаряща държава, освен ако корабът, самолетът, железопътното или шосейното транспортно средство се експлоатира изключително между места, намиращи се в другата договаряща държава;

и) терминът "компетентен орган" означава:

1. по отношение на България - министъра на финансите или негов упълномощен представител;

2. по отношение на Монголия - министъра на финансите или негов упълномощен представител.

2. При прилагането на спогодбата от всяка договаряща държава всеки термин, който не е определен, ще има значението, което му придава към момента на прилагането законодателството на тази държава по отношение на данъците, обхванати от спогодбата. Всяко значение, определено в данъчното законодателство на тази държава, ще е меродавно по отношение на значението, определено в други закони на тази държава.

Член 4

Местно лице

1. За целите на тази спогодба понятието "местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане поради своето местожителство, местопребиваване, място на действително управление, място на учредяване или всеки друг критерий от подобно естество. Все пак този термин не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава единствено поради получаване на доходи от източници в тази държава или имущество, намиращо се в нея.

2. Когато въз основа на разпоредбата на ал. 1 едно физическо лице е местно и на двете договарящи държави, тогава неговото положение се определя, както следва:

а) то се счита за местно лице само на държавата, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, то се счита за местно лице само на тази държава, с която има най-тесни лични и икономически връзки (център на жизнените интереси);

б) ако държавата, в която е центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита местно лице само на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице на държавата, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато в съответствие с разпоредбите на ал. 1 лице, което не е физическо лице, е местно на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, съгласно законодателството на която е учредено.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. За целите на тази спогодба изразът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;

б) клон;

в) офис;

г) фабрика;

д) работилница;

е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за добиване на природни богатства.

3. Строителна площадка, строителен или монтажен обект се считат за място на стопанска дейност само ако работата, свързана с тях, продължава повече от 12 месеца.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че изразът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка;

в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;

г) поддържане на определено място изключително за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

д) поддържане на определено място изключително за дейност, която има подготвителен или спомагателен характер за предприятието.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага разпоредбата на ал. 6, действа от името на предприятие и има и обичайно упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, счита се, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал. 4, които, ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея.

6. Независимо от предходните разпоредби на този член застрахователно предприятие на едната договаряща държава се счита, освен в случаите на презастраховане, че има място на стопанска дейност в другата договаряща държава, ако събира застрахователни премии или застрахова рискове на територията на тази друга държава посредством лице, различно от представител с независим статут.

7. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, общ комисионер или друг представител с независим статут, при условие че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност. Все пак, когато дейностите на такъв представител са предназначени изцяло или почти изцяло за това предприятие, той няма да се счита за представител с независим статут по смисъла на тази алинея.

8. обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не прави което и да е от дружествата място на стопанска дейност на другото.

Глава III

ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Член 6

Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по

размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Кораби, самолети, железопътни и шосейни транспортни средства не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбата на ал. 1 се прилага по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в тази друга държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място.

4. Доколкото в едната договаряща държава обичайно е възприето печалбите, които се причисляват към мястото на стопанска дейност, да се определят на базата на разпределение на съвкупната печалба на предприятието между отделните му звена, ал. 2 няма да се счита ограничаваща за тази договаряща държава да определя облагаемите печалби чрез така възприетия обичаен начин на разпределение; посоченият начин на разпределение обаче трябва да е такъв, че резултатът да съответства на принципите, съдържащи се в този член.

5. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

7. Когато печалбите включват елементи от доход, разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Международен транспорт

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства в международния транспорт се облагат само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат също и по отношение на печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9

Свързани предприятия

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава, и в двата случая, между двете предприятия, в техните търговски или финансовите отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия, би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данък.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава ще направи съответното уточнение на начисления от нея данък върху тези печалби. При извършването на такова уточнение ще се вземат предвид другите разпоредби на спогодбата и компетентните органи на договарящите държави при необходимост ще се консултират един с друг.

Член 10

Дивиденди

1. Дивидентите, платени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива дивиденди могат да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но когато получателят на дивидентите е и техен притежател, наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от brutната сума на дивидентите.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството, по отношение на печалбите от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденди", употребен в този член, означава доходи от акции или други права, с изключение на вземания за дълг, даващи право на участие в печалбите, както и доходи от други корпоративни права, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции в съответствие със

законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или упражнява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи в тази друга държава.

Член 11

Лихви

1. Лихвите, възниквали в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това тези лихви могат да се облагат с данък и в договарящата държава, в която възникват и съобразно законодателството на тази държава, но когато получателят е и притежател на лихвите, така наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от бруtnата сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбата на ал. 2 лихви, възникнали в едната договаряща държава и платени на правителството на другата договаряща държава или на негов законоустановен орган или на националната банка на тази друга държава, се освобождават от данъци в първата посочена договаряща държава.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид независимо от това, дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото на участие в печалбите на длъжника, и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и награди, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава независими професионални услуги чрез определена база, разположена там, и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато

платец е самата държава, орган на местна власт или местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите и тези лихви са свързани с такова място на стопанска дейност или определена база, ще се счита, че тези лихви произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеча и притежателя на лихвите или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеча и притежателя при липсата на тези особени взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 12

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения обаче могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат и съобразно законодателството на тази държава, но ако получателят е и притежател на авторските и лицензионните възнаграждения, така наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от brutния размер на дохода от авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Изразът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за предоставено право на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми или филми, дискови и магнетофонни записи за радио- или телевизионно предаване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за използването на или предоставено право на използване на промишлено, търговско или научно оборудване или за информация (ноу-хау), отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими професионални услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е самата държава, орган на местната власт или местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на една от договарящите държави или не, притежава в една от договарящите държави място

на стопанска дейност или определена база, във връзка с които възниква задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения, и тези авторски и лицензионни възнаграждения произхождат от такова място на стопанска дейност или определена база, то тогава ще се счита, че те възникват в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя или между тях двамата и някое друго лице сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на такива особени взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 13

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне правото на собственост върху недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, съставляващо част от определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или от подобна определена база, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

3. Печалбите от прехвърляне на кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства, използвани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, или на движимо имущество, предназначено за използването на посочените транспортни средства, се облагат само в тази държава.

4. Печалбите от прехвърляне на всякакво имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2 и 3, се облагат само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14

Доходи от независими професионални и други услуги

1. Доходите, получени от физическо лице - местно лице на едната договаряща държава, във връзка с професионални или други услуги с независим характер, се облагат с данък само в тази държава, освен при наличие на едно от следните обстоятелства, когато такъв доход може да се облага с данък и в другата договаряща държава:

а) ако лицето има редовно на разположение определена база в другата договаряща държава за целите на извършваната от него дейност; в този случай само такава част от доходите може да се облага в тази друга държава, каквато е причислима към тази определена база; или

б) ако престоят на лицето в другата договаряща държава е за период или периоди, надвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесетмесечен период, започващ или завършващ в данъчната година, за която се отнасят доходите; в този случай в посочената друга договаряща държава може да се облага само такава част от доходите, която произхожда от дейността му, извършена в тази друга държава.

2. Изразът "професионални услуги" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелни дейности на лекари, стоматолози, адвокати, инженери, архитекти и счетоводители.

Член 15

Доходи от трудово правоотношение

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 16, 18, 19, 20 и 21, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбата на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесетмесечен период, започващ или завършващ в съответната данъчна година; и

б) възнаграждението е платено от работодател или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата държава; и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, която работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб, самолет, железопътно или шосейно транспортно средство, използвано в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, се облага с данък само в тази държава.

Член 16

Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на борд на директорите или на друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 17

Художествени изпълнители и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, или музикант или като спортист, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност на художествен изпълнител или спортист в качеството му на такъв се получават не от самия художествен изпълнителен или спортист, а от друго лице, тези доходи независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15 могат да се облагат с данък в договарящата

държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 доходите, получени от дейностите, посочени в този член, се освобождават от облагане в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста, ако дейността се финансира изцяло от обществени фондове на една от договарящите държави или неин орган на местна власт, или дейността се извършва в рамките на споразумение за културен или спортен обмен, сключено между двете договарящи държави.

Член 18

Пенсии

1. Пенсии и други подобни плащания, възникнали в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, се облагат с данък само в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбата на ал. 1 изплатени пенсии и извършени други подобни плащания от едната договаряща държава съгласно пенсионна схема, която е част от нейната социална осигурителна система, се облагат само в тази държава.

Член 19

Държавна служба

1. а) Възнаграждения, различни от пенсия, изплатени от едната договаряща държава или неин орган на местна власт, на физическо лице за извършени услуги на тази държава или орган, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такива възнаграждения обаче се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

(i) е гражданин на тази държава; или

(ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. Разпоредбите на чл. 15, 16 и 18 се прилагат и по отношение на възнаграждения и пенсии за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава или неин орган на местна власт.

Член 20

Студенти

1. Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, получава за своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данък в тази държава, при условие че плащанията са от източници извън тази държава.

2. По отношение получаваните субсидии, стипендии и възнаграждения въз основа на трудов договор, които са различни от плащанията по ал. 1, студентът или стажантът за периода на обучението или стажа си се ползва от същите данъчни облекчения, освобождаване или приспадане на данъци, които се предоставят на местните лица на договарящата държава, в която той пребивава.

Член 21

Преподаватели и научни работници

1. Физическо лице, което посещава едната договаряща държава с цел преподаване или извършване на изследвания в университет, колеж, училище или друга легитимна образователна институция в тази държава и което е или е било непосредствено преди пристигането си местно лице на другата договаряща държава, се освобождава от облагане с данъци в първата посочена държава за възнаграждение от такова преподаване или изследване за период не по-голям от две години от датата на неговото първо пристигане в тази държава с такава цел, при условие че това възнаграждение е получено от външни за тази държава източници.

2. Разпоредбите на предходната алинея няма да се прилагат по отношение на доходи от научни изследвания, ако извършваните в тази връзка дейности от физическото лице не са предприети в обществен интерес, а основно за облагодетелстване на някое частно лице или лица.

Член 22

Други доходи

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава независимо от това, къде са възникнали, които не са разгледани в предходните членове на тази спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбата на ал.1 няма да се прилага за доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, посочени в ал. 2 на чл. 6, при условие че получателят на такива доходи, който е местно лице на една от договарящите държави, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава посредством място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, по отношение на които се изплащат доходите, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 14.

Глава IV

ОБЛАГАНЕ НА ИМУЩЕСТВОТО

Член 23

Имущество

1. Имущество, състоящо се от недвижимо имущество, както е определено в чл. 6, притежавано от местно лице на едната договаряща държава и намиращо се в другата договаряща държава, може да се облага с данък в тази друга държава.

2. Имущество, състоящо се от движимо имущество, образуващо част от активите на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, или движимо имущество, принадлежащо към определена база, която местно лице на едната договаряща държава има в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, може да се облага с данък в тази друга държава.

3. Имущество, състоящо се от кораби, самолети, железопътни и шосейни транспортни средства, експлоатирани в международния транспорт от местно лице на едната договаряща държава, както и от други движими вещи, необходими за експлоатацията на посочените транспортни средства, се облагат само в тази държава.

4. Всички други елементи от имуществото на местно лице на едната

договаряща държава се облагат с данък само в тази държава.

Глава V

МЕТОДИ ЗА ПРЕМАХВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Член 24

Премахване на двойното данъчно облагане

1. Когато местно лице на едната договаряща държава получава доходи или притежава имущество, които в съответствие с разпоредбите на тази спогодба могат да се облагат с данък в другата договаряща държава, първата посочена държава ще допусне като приспадане от данъка върху дохода или данъка върху имуществото на това местно лице сума, равна на данъка, платен в тази друга държава. Това приспадане обаче в никакъв случай няма да надвишава тази част от данъка върху дохода или имуществото, който е изчислен, преди да е извършено приспадането, и който се отнася до дохода или имуществото, които могат да бъдат обложени с данък в тази друга държава.

2. Когато в съответствие с която и да е разпоредба на спогодбата полученият доход или притежаваното имущество от местно лице на едната договаряща държава са освободени от облагане с данък в тази държава, посочената държава независимо от това при изчисляване размера на данъка върху останалия доход или имущество на това местно лице може да вземе предвид и освободения доход или имущество.

3. Размерът на данъка, за който е предоставено освобождаване или намаление в Монголия в съответствие със Закона за чуждестранните инвестиции, ще се счита за платен в Монголия. Приспадането на такъв данък в Република България ще се допуска до размера, до който такъв данък може да бъде наложен в Монголия на основание съответните разпоредби на тази спогодба.

Глава VI

СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 25

Недискриминация

1. Гражданите на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени гражданите на тази друга държава при същите обстоятелства.

2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава, отколкото данъчното облагане на предприятията на тази друга държава, които извършват същата дейност. Тази разпоредба обаче не задължава едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквито и да е лични отстъпки, облекчения и намаления за целите на данъчното облагане с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

3. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на чл. 9, ал. 7 на чл. 11 или ал. 6 на чл. 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания, извършени от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава за целите на определянето на

облагаемите печалби на такова предприятие, ще се изключват от облагане при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава. По същия начин задълженията на предприятие на едната договаряща държава към местно лице на другата договаряща държава за целите на определяне на облагаемото имущество на такова предприятие подлежат на приспадане при същите условия, както ако биха били договорени с местно лице на първата посочена държава.

4. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да се подлагат в първата посочена държава на данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

Член 26

Процедура на взаимно споразумение

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своето възражение пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице, или ако неговият случай е по ал. 1 на чл. 25 - на тази договаряща държава, на която е гражданин. Възражението трябва да бъде представено в срок от три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно, и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от сроковете, предвидени в националното законодателство на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще полагат усилия да разрешават посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на спогодбата. Те могат също така да се консултират взаимно за отстраняване на двойното данъчно облагане за случаи, непредвидени в тази спогодба.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат също така да се консултират пряко помежду си с цел да постигнат споразумение по смисъла на предходните алинеи. Когато се налага устна размяна на мнения, това може да се осъществи чрез представители на компетентните органи на договарящите държави.

Член 27

Размяна на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, каквато е необходима за прилагането на разпоредбите на тази спогодба или на националните си законодателства по отношение на данъците, спрямо които се прилага спогодбата, доколкото предвиденото в тях данъчно

облагане не противоречи на спогодбата. Всяка информация, получена от едната договаряща държава, ще се счита за поверителна, също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава, и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, правоприлагането или принудителното изпълнение или по отношение решаването на жалби във връзка с данъците, обхванати от спогодбата. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да предоставят информацията на публични съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се считат, че налагат на едната договаряща държава задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законодателството или по нормалната административна процедура в тази или в другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (*ordre public*).

Член 28

Членове на дипломатически представителства и консулски служби

Нищр в тази спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства или на консулските служби съгласно общите норми на международното право или съобразно разпоредбите на специални споразумения.

Глава VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 29

Влизане в сила

1. Тази спогодба подлежи на ратификация. Всяка договаряща държава ще уведоми писмено другата договаряща държава за изпълнението на конституционните изисквания за влизане в сила на тази спогодба.

2. Спогодбата влиза в сила от датата на последното уведомление, посочено в ал. 1, и нейните разпоредби ще се прилагат:

(i) по отношение на данъците, удържани при източника - за доходите, възникнали на или след първия ден на януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила; и

(ii) по отношение на другите данъци върху дохода и имуществото - за данъците, дължими за всяка данъчна година, започваща на или след първия ден на януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила.

Член 30

Прекратяване на действието

Тази спогодба остава в сила, докато не бъде прекратена от една от договарящите държави. Всяка договаряща държава може да прекрати действието на спогодбата по дипломатически път чрез писмено съобщение за прекратяването най-малко шест месеца преди края на всяка календарна година

след изтичането на период от пет години от датата, на която спогодбата влиза в сила. В такъв случай спогодбата ще престане да действа:

(i) по отношение на данъците, удържани при източника - за доходите, получени на или след първия ден на януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено съобщението за прекратяване;

(ii) по отношение на другите данъци върху дохода и имуществото - за данъците, дължими за всяка данъчна година, започваща на или след първия ден на януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено съобщението за прекратяване.

В удостоверение на горното долуподписаните, съответно упълномощени за това, подписаха тази спогодба.

Съставена в два екземпляра в София на 28 февруари 2000 г. на български, монголски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.

За Република България:
Муравей Радев,
министър на
финансите

За Монголия:
Булгаа Алтангерел,
извънреден и
пълномощен посланик
на Монголия в
Република България